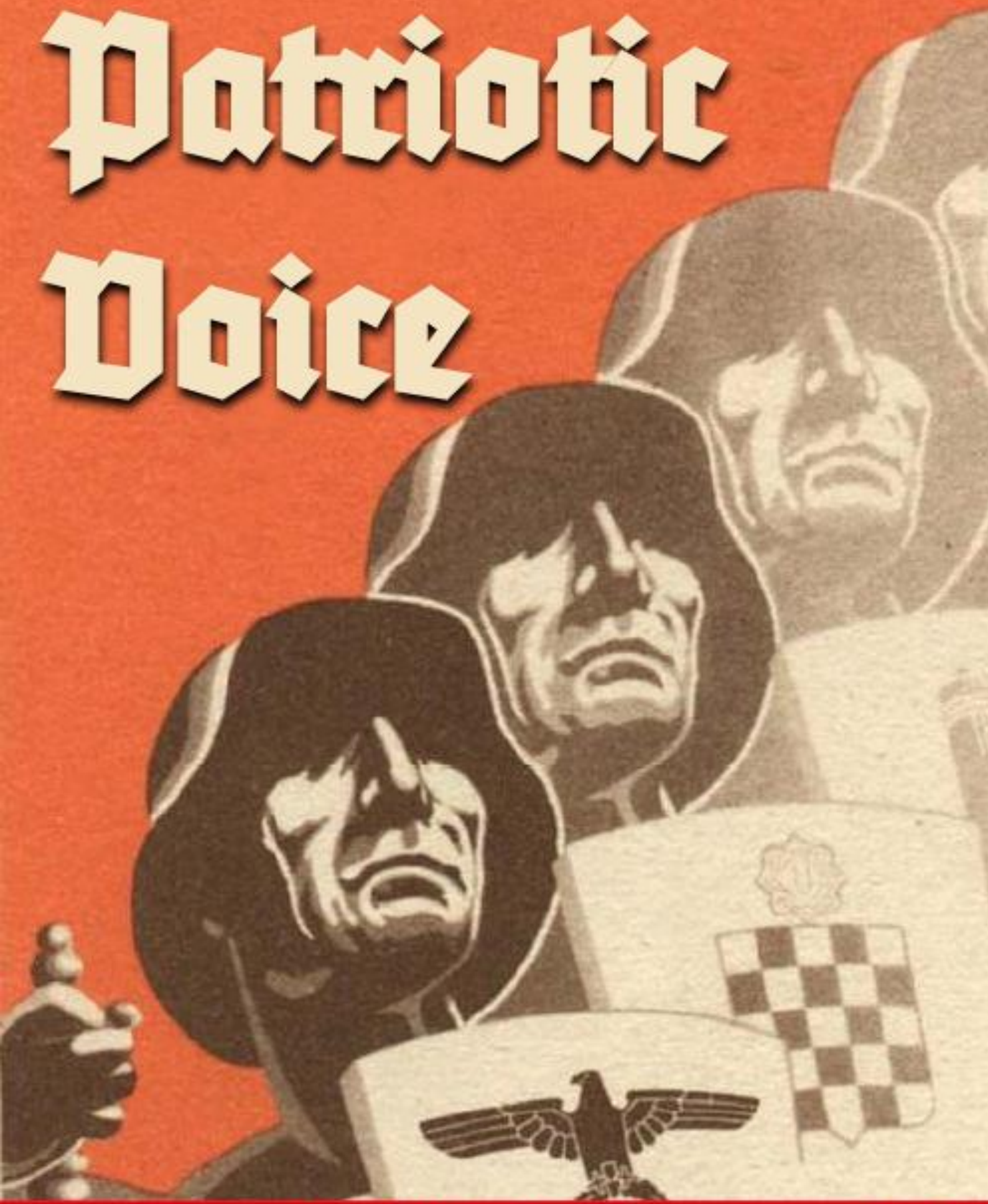

Patriotic Voice

Blood **Honour**

Hrvatski ISD Memorial

Prvi put je u Hrvatskoj godine održan ISD memorial u čast Ianu Stuartu, legendarnom pjevaču Skrewdrivera i osnivaču nacionalističkog glazbeno-političkog pokreta Blood&Honour. Ovo je ujedno bila i savršena prilika da se proslavi 10-ta godišnjica postojanja hrvatske 28 divizije. Nakon ljetnog druženja u RAC stilu ovog puta smo se odlučili za akustičnu varijantu, tj. noć balada. Glazbeni gosti su bili Adrienn iz Mađarske i Stevie iz Engleske. Noć je otvorila gošća iz Mađarske sa svojim setom u kojem je izvodila obrade mađarskih bendova Ballago Ido i Archivuma, kao i obrade legendarnog

Skrewdrivera. Nakon toga je nastupio naš gost iz Engleske, u prvom dijelu seta izvodio je pjesme sa svog novog albuma „Home of the brave“, nakon toga je uslijedila minuta šutnje u spomen na Iana Stuarda, a onda je uslijedio drugi dio seta u kojem je odsvirao obrade Skrewdrivera („Hail Victory“, „House of treason“, „Snow fell“...), Brutal Attacka („Embers of yesterday“, „Always near“...), Rahowe („Ode to dying people“). Za uspješan kraj večeri Stevie i Adrienn su zajedno otpjevali još nekoliko obrada Skrewdrivera. Ovoj akustičnoj večeri je prisustvovalo oko 50 ljudi iz Hrvatske, Slovenije, Bugarske, Engleske i Mađarske. Cijela večer je prošla u odličnoj atmosferi i u druženju do ranih jutarnjih sati.

Ljetni RAC koncert

Drugu godinu zaredom održan je RAC mini koncert, prostor je bio mali obiteljski restoran skriven duboko u šumi tako da nas ne mogu promatrati zlonamjerne oči. Gosti su počeli dolaziti kasno poslijepodne, te je druženje započelo na terasi restorana u okruženju predivne prirode i guste šume. Nakon ispijanja nekoliko pića dobrodošlice i uživanja u specijalitetima sa roštilja došlo je vrijeme za glazbeni dio večeri. Kao i prošle godine glazbeni gosti su bili mađarski patriotski bend „Turul Nemzetseg“, naši stari prijatelji. Bend čine troje mladih i veselih ljudi koji Hrvatsku doživljavaju svojim drugim domom. Koncert su otvorili pjesmom „Kitartas“

nakon koje je uslijedilo još nekoliko njihovim autorskih pjesama na mađarskom. Nakon prvog dijela seta održana je minuta šutnje u spomen na našeg brata Despu koji je nekoliko tjedana ranije poginuo u prometnoj nesreći (Vidimo se u Valhalli brate). Drugi dio seta su činile obrade stranih bendova, redali su se hitovi Skrewdrivera (kao „Hail the new dawn“, „Hail victory“, „Back with bang“, „Blood&Honour“), Landsera („Weisse patrioten“) te Kategorie C („So sind wir“). Vrhunac večeri je nastupio kada su naši gosti kao posebno iznenađenje odsvirali Thomspnovu obradu „Bojna Čavoglave“ na hrvatskom (iako nitko iz benda ne priča hrvatski) te time pokupili simpatije i ovacije svih u publici. Koncertu je prisustvovali oko 70 ljudi iz Hrvatske, Mađarske i Bugarske. Cijela večer je prošla u odličnom ozračju i bez ikakvih incidenata.

Nacional socijalizam današnjice

Nacional socijalistička ideja svedena danas isključivo na subkulturne i navijačke pokrete demokratskom, neoliberalnom sustavu ne predstavlja nikakvu ugrozu. Naprotiv, našim neprijateljima ide na ruku tako veliku, i po njih opasnu ideju, zadržati isključivo u uličnim okvirima, među apolitičnom mladeži.

Publicitet koji u medijima dobivaju ulični ispadi i nestašluci, ponajviše zavaravaju same sudionike istih stvarajući im dojam da su relevantan društveni faktor.

Nacional socijalisti moraju shvatiti da se borba za ideju, rasu, naciju odigrava na višim razinama. Da bi se stvorila prilika za pogodovanje i realizaciju cilja, nacional socijalist današnjice mora obući novo ruho. Ne treba pritom zazirati niti malo zbog straha da bi se njegovi postupci

mogli protumačiti kao izdaja ideala i principa. Novo ruho predstavlja manevar koji će zavarati naše neprijatelje. Perfidno zločinački sustav kakav je demokratski neoliberalizam mora se rušiti iznutra.

Nacional socijalisti moraju se infiltrirati u političke organizacije, civilne udruge i državne institucije bez obzira što njihova načela ne odgovaraju njegovom idealu.

Ako već postoji zazir od političkih stranaka tada se politikom mora baviti kroz nezavisne političke liste, prvenstveno na lokalnim razinama gdje je mogućnost za uspjeh na mikropolitčkoj razini izglednija. Pritom ne odavati potpuno svoje krajnje namjere, tj. političke ciljeve već prilagoditi retoriku željama tržišta odnosno glasačke mašinerije.

Infiltriranje u državne institucije (Mup, školstvo, pravosuđe) od

iznimne je važnosti za pokret. Oni koji bi svojim darom, obrazovanjem bili za takvu misiju predodređeni moraju se odreći djelovanja na nižim razinama koja bi ih dugoročno mogla "kompromitirati" tj. prokazati neprijatelju.

Policijska služba od koje mnogi sljedbenici naše ideje zaziru zbog neugodnih iskustava za naše je djelovanje više nego potrebna, naročito u nadolazećim vremenima koja će i u Hrvatsku donijeti probleme multikulturalizma kakvog na dijelu možemo vidjeti u Europskim zemljama koje je već poharao useljenički tsunami. Pozitivan primjer suradnje nacional socijalista i policije isplivao je na površinu u Njemačkoj takva suradnja trebala bi biti uzor.

Kroz civilne udruge prvenstveno udruge mladih pod nacional socijalističkom paskom potrebno je promovirati humanitarni rad. Dugogodišnja kriza, sve veći broj siromašnih, idealno je plodno tlo za nove ideje i dobivanje širokih masa postojećim sustavom nezadovoljnih.

Grčka Zlatna zora upravo takvim načinom ophođenja prema potrebitima sunarodnjacima stekla je vojsku sljedbenika i ideju približila masi.

Rad na društveno političkoj razini i institucionalna infiltracija našoj ideji dat će utjecaj, sigurnosni okvir te prijeko potrebnu financijsku podlogu bez koje je svaki ozbiljni rad nemoguć a naša ideologija osuđena na vegetiranje tek na romantičnim razinama.

Naputak nipošto ne znači da subkultura mora nestati, ona ima svoju svrhu tamo gdje se problem u konačnici manifestira te je sa više razine treba poticati i potpomagati. Ishodište problema pak nalazi se na višoj instanci zato subkulturalna razina i ona institucionalni politička moraju biti u simbiozi oku neprijatelja nevidljivoj.

Ovakav naputak ne može se sprovesti preko noći upravo zato krajnje je vrijeme da krenemo. Već danas.

Opanosti liberalnog multikulturalizma

Svjedoci smo sve većeg porasta nasilja u europskim državama zadnjih godina, od bombaških napada u Londonu i Madridu, preko velikih nemira u Francuskoj do nedavne serije teorističkih napada u Parizu.

Svim ovim događajima je jedna stvar zajednička: glavni akteri ovih događaja su neeuropski imigranti mahom iz Afrike i Azije (poglavito Bliskog istoka). Svi ovi događaji ostavili su iza sebe na stotine mrtvih i ranjenih, uništenje europskih gradova, atmosferu straha i terora među ljudima.

Zadnjih godina pojavljuje se još jedan opasan fenomen, poglavito u skandinavskim zemljama, porast rasno motiviranih silovanja od strane neeuropskih useljenika prema europskim ženama, koja nerijetko završavaju surovim ubojstvima.

Postavlja se pitanje: tko dopušta ulazak u Europu ovim ljudima (ako se gore navedena ponašanja mogu nazvati ljudskima)? Odgovor je jasan: LIBERALI! Europski liberali su uništili ovaj kontinent, naš jedini dom.

Oni su ti koji ne samo da dopuštaju nego otvoreno potiču nekontrolirano useljavanje imigranata iz svih krajeva svijeta, daju im nezaslužena socijalna prava u obliku novca (socijalne pomoći) i stambenih prava.

Dopuštaju im pljuvanje po europskoj kulturi i načinu života, dopuštaju im i potiču ih da žive potpuno suprotno od europskih vrijednosti, zabranjuju svaku kritiku ovakvih nemilih pojava, zabranjuju svaki oblik pokušaja povrata nacionalnog ponosa europskih naroda, zatvaraju europske patriote koju žele uvesti reda u svoje države i zaštititi svoj narod od terora imigrantskih hordi.

Sva aktivnost liberala se može sažet u jednoj rečenici: liberali žele uništiti europsku kulturu, tradiciju, naslijeđe, ponos i sve ono šta su generacije ponosnih i vrijednih europskih naroda gradili i branili stoljećima.

Tko su ti liberali, tko su ti koji kažu da moramo živiti zajedno sa tim ljudima koji nas doslovno ubijaju na ulicama? Liberali su rak Europe, rak koji je metastazirao na sve aspekte naših društava.

Oni su ti koji nam donose uništenje, kriminal i smrt u naše domovine, u naše gradove, u naše ulice, u naše domove!

Oni su ti koji svaki oblik buđenja nacionalnog ponosa u europskim narodima nastoje uništiti u samom začetku, koji nam nameću kolektivnu krivnju zbog kolonijalne prošlosti Europe, zbog nekakvih

koncentracijskih logora, zbog nekakvih navodnih genocida nad određenim rasama i sl.

Nazivaju nas luđacima, teroristima, ekstremistima, ubojicama, jadnicima, primitivcima i sličnim epitetima iako se busaju u prsa o svojoj toleranciji prema svima i prihvaćanju svih, očito je da prihvaćaju sve osim onih koji žele dobro Europi.

Ako smo tako beznačajni kako nas vole nazivati, zašto nas se onda toliko plaše, zašto nas zatvaraju, proganjaju, ubijaju? Zato jer znaju da je istina na našoj strani, zato jer ih je strah da europski čovjek napokon ne progleda i vidi tko ga vodi u propast i smrt, zato jer znaju da oni mogu postojati samo dok je europski čovjek slijep, a kad jednog dana progleda onda će oni nestati i završiti na istom onom mjestu i od kud su došli, sa smetlišta ljudskog roda.

Dok mi dišemo i Europa živi!

SUMRAK DRUŠTVA

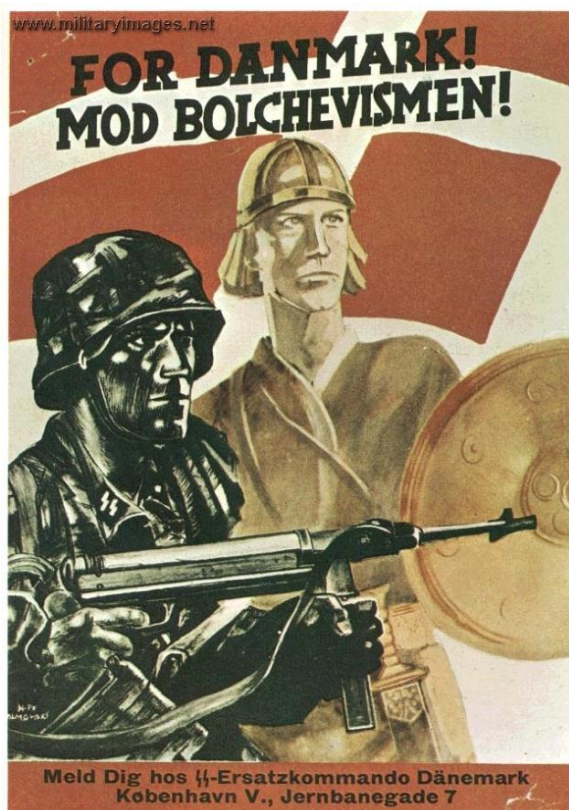
umrak bilo kojeg društva prati, ili čak predvodi, gubitak povezanosti s „dušom“. Povijest nam nudi bezbroj takvih primjera; od drevnih Egipćana pa sve do današnje Europe, koja je od nositeljice civilizacije, razuma i pravde postala leglo licemjerja i korupcije, pohlepe i požude; koja robuje svakoj vrsti poroka i mana bez daška nekadašnje uzvišenosti. Rimsko Carstvo, dobro nam svima poznato, nije carstvo koje zaslužuje najviše divljenje, ali nam svakako pruža dobar primjer kako je gubitak „duše“ ili temelja društva put u propast svakog sustava.

Početak rimske zajednice temeljio se na radu, dužnosti, hrabrosti, požrtvovnosti, redu, duhovnosti i uzvišenosti; to su temelji Rima, i to je „duša“ Rima koju svako društvo naravno ima, premda različitu; što nije bitno, jer ono što je zaista važno, je ne izgubiti onaj temeljni ideal na kojem je sve sagrađeno, jer, kao što nam Rim svjedoči, nakon promjene uređenja, nakon uvođenja nove religije i pada moralnih vrijednosti, identitet se gubi, a s njime i sklad koji prekida vezu s prvobitnom svjetlošću. Sve to dovodi do poremećaja u težnji i duhovnom putu, a to vodi u propast. Ključ svega je prihvaćanje, njegovanje i prenošenje Tradicije.

Današnji nas sustav uči da je Tradicija stvar prošlosti. Opisuje ju kao nešto staro i nepotrebno te se čini kako svaka želja za njenim prenošenjem vodi korak unazad i ne dozvoljava napredak zajednici već ju koči, guši te ne daje pristup budućnosti. Naravno da čovjek posljedično pomisli: "Kome ta Tradicija treba?". Živimo u vremenu kaosa, neznanja i duhovne sterilnosti; u vremenu u kojem se rasa, narod, kaste i spol ne priznaju kao identiteti te se smatraju slučajnostima „nesavršene prirode“; u vremenu kojeg ne krasi duhovne vrline i u kojem se vrijednost i uzvišenost čovjeka ne smatraju mjerilom sposobnosti. Stoga, nije čudno da je takav i opći stav ljudi koji, živeći u mraku, ne znaju da je

Tradicija vječno svjetlo koje vodi ka uzvišenosti i znanju, i ne znaju da je to najveće dostignuće društva, najuzvišenija misao, najdublji osjećaj, dragulj koji nam je prenesen i kojeg usavršavamo iskustvima te ga prenosimo dalje kao da je vječiti univerzalni udžbenik o Životu (cijelokupnom postojanju) koji uzdiže narod i rasu bez obzira na vrijeme u kojem se nalazili. Život u Tradiciji je jedini put koji prožima i prošlost i sadašnjost i budućnost. Tradicija, davajući nam Sveto Znanje dostignuto u prošlosti, nas uzdiže i produbljuje naš način života do jedne bezvremenske

razine; olakšava put ispravnosti, daje nam dužnost njegovanja, usavršavanja i očuvanja tijekom života te na kraju, kad nam se zemaljski hod bliži kraju, daje nam i zadnju dužnost: da bude prenošena budućim naraštajima. Tu leži univerzalnost Tradicije, što je suprotno današnjem tumačenju.

Moderna je Europa odbila baštiniti Tradiciju te prihvatila strana učenja i zakone zaboravljajući na svoje pravo i dužnost, prepuštajući se trendu modernog svijeta te je stoga u najvećoj dekadenciji ikada. Izgubljena je, u vlastitom domu je a opet na nepoznatom tlu. Ne snalazi se, gubi se i ruje po dnu, očajna. Tako biva sa svakim drušvom koje skrene s puta jer prestane živjeti izvornim životom i duhom u kojem je stvoreno. Takvo je trenutno stanje, iako poznajemo aristokratski duh kojeg Europljani nose; jedan plemeniti, kraljevski, čisti ideal koji teži istini, redu i svjetlu; neprijatelj kaosa i neznanja koji u borbi daje život, nezabrinut za ishod, bez želje za pohvalama i priznanjima, čineći sve isključivo radi vlastite prirode

čija snaga leži u časti i predanosti očuvanju reda i pravde o čemu nam svjedoče sve težnje najvećih civilizacija drevnih Arijsaca. U svakom Europljaninu leži takav duh, premda je nekima prekriven blatom kao drevno izgubljeno blago. Trenutno je važno vratiti se davno izgubljenim korijenima, i to je naša bitka. Pronaći put iz neznanja u kojem živimo do Svetog Znanja naših pravih predaka. Iako to sada djeluje nemoguće, na nama je da taj duh nosimo nastojeći živjeti u skladu s našom Tradicijom.

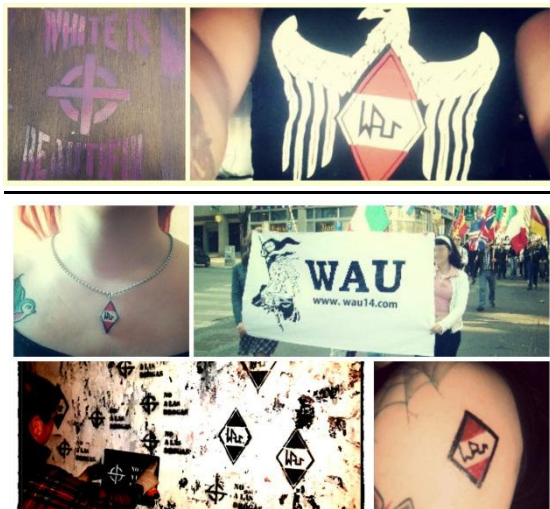
Znamo da nas ona uči da je naša dužnost prenositi ga bez obzira na doba koja dolaze, jer, iako je danas Europski duh prekriven, on i dalje tinja u srcima nekolicine i čeka vrijeme kad će, kao Sunce nakon duge noći, opet biti u trijumfu.

WAU

Preuzeto i prevedeno sa www.wau14.com

Biti žena je vrlo težak posao u kojem smo često prisiljene biti istovremeno i majka i ratnik. Mnoge žene u prošlosti, kao i u sadašnjosti su učinile našu ulogu u današnjem društvu jedinstvenom. Mnoge žene su inspirirale članice WAU-a, kao npr. Florentine Rost van Tonningen, sestre Mitford, Fanni Luukkonen, Hanna Reitsch i mnoge druge.

WAU (Women for Aryan Unity) je organizacija vođena od strane bijelih žena koje su odlučile podržati napredak svoje rase i naroda, te tako postale produktivne članice našeg pokreta. Uvijek smo ohrabrivale žene da povećaju svoje sudjelovanje u pokretu na pozitivan i produktivan način. WAU je osnovan

prije više od 25 godina i imamo sestre (članice) po cijelom svijetu. Tokom svih ovih godina naš pokret je imao periode jedinstva i podjela, ali kroz proteklih više od 2 desetljeća WAU sestre su ostale jedinstvene i uvijek usmjerene prema očuvanju naše rase. Mi smo članice skinhead pokreta, kao i bivše članice skinhead pokreta, kao i žene koje su svojim „normalnim“ izgledom stopljene u društvenu masu. Ima nas slobodnih, zauzetih i oženjenih. Neke od nas su izolirane, dok druge imaju podršku i prijatelje oko sebe.

Živimo na selima, u gradovima, od starih domovina u sjevernoj hemisferi do novijih domovina u južnoj hemisferi. Mi smo Valkire nove generacije, pohodimo koncerte, prosvjede i ostale probijelačke aktivnosti sa ostalim članovima pokreta. Kao WAU sestre mi dajemo podršku, obrazovanje, vodstvo, prijateljstvo našim sestrama, braći, partnerima, obitelji, djeci i onima koji su s druge strane rešetaka. Mi smo inteligentne, ponosne i usmjerene individue, ujedinjene u očuvanju ljepota, nasljedstva i kulture naše rase.

Goran Despić - Despa

† 1983.

† 2014.